

State of Punjab v. Piara Singh (D. B. Lai, J.)

ਵਰਤ ਕੇ, ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਕੋਲ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਭੇਜਣ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਕੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ sub-section (1) of ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਗੋਆ ਹਾਈ ਨੇਕ ਢੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ This view of onrs
ਤੋਂ ਸਮਰਥਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੀ. ਸ਼ੇਤ ਗੋਵੇਨਕਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, (3)। Court in State v.

(12) ਉੱਪਰ ਦਰਜ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4(1) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

(13) ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਘਟਨਾ ਸਾਲ 1973 ਵਿੱਚ ਵਾਪਰੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਜ਼ਖਮੀ ਗਵਾਹ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸੱਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਸੀਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 326 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੇਸ ਦੀ ਤਫ਼ਤੀਸ਼ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਗੁਜ਼ਰ ਚੁੱਕੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਅੱਗੋਂ, ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਉਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਕੁਲਵੰਤ ਸਿੰਘ ਟਿਵਾਣਾ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਕੇ.ਟੀ.ਐਸ

ਅਪੀਲੀ ਅਪਰਾਧੀ

ਡੀ. ਐਸ. ਤੇਵਤੀਆ ਅਤੇ ਡੀ. ਬੀ. ਲਾਲ ਜੇ. ਜੇ.

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਪਿਆਰਾ ਸਿੰਘ, - ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1974 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 1482

ਫਰਵਰੀ 21, 1978

ਫੌਜਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਕੋਡ (1974 ਦਾ 2)— ਧਾਰਾ 156(1) ਅਤੇ (2) — ਪੰਜਾਬ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ (1914 ਦਾ 1)— ਧਾਰਾ 161(f) ¹ — ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਪੁਲਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ—ਕੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਦਾ ਹੈ —ਧਾਰਾ 156(2)- ਕੀ ਨੁਕਸ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(3) ਏਆਈਆਰ 1970 ਗੋਆ ਦਮਨ ਅਤੇ ਦੀਵ 49।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨੁਕਸ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਅਤੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ। ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ 1973 ਦੀ ਧਾਰਾ 156 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਉਲੰਘਣ ਲਈ ਜਾਂਚ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਲਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਠੀਕ ਹੈ। ਧਾਰਾ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਫ਼ਤੀਸ਼ ਦੌਰਾਨ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹਨ (1) ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਥਾਣੇ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਕੇਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 156(1) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਖੇਤਰੀ ਸੀਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਅਤੇ (2) ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਕਾਗਨੀਜ਼ੇਬਲ ਕੇਸ ਦੀ ਤਫ਼ਤੀਸ਼ ਕਿਸੇ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਤੋਂ ਨੀਵੇਂ ਦਰਜੇ ਦੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ- ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 156(2) ਵਿੱਚ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਧਾਰਾ 156(1) ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਕੋਡ ਦੇ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਤਰਾਜ਼ ਧਾਰਾ 156(1) ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ 156 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਕਤ ਇਤਰਾਜ਼ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਰਾਬ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਇਤਰਾਜ਼ ਕਿ ਕਿਸੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 156(1) ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 156(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਠੀਕ ਹੈ।

(ਪਰਾ ੫)

ਸ਼੍ਰੀ ਐਚ ਐਸ ਖੁਸ਼ਦਿਲ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਅਪੀਲ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਤਰਨਤਾਰਨ, ਮਿਤੀ 24 ਜੁਲਾਈ ਨੂੰ 1974, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਜੀ.ਐਸ. ਬੈਂਸ AAG ਪੰਜਾਬ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਸੁਦੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਵੱਲੋਂ ਜਵਾਬ ਤਲਬੀ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਡੀ.ਬੀ.ਲਾਲ, ਜੇ. (ਓਰਲ)

(1) ਇਹ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਸਟੇਟਪੋਸਟ ਵੱਲੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਲਈ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪਿਆਰਾ ਸਿੰਘ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੂੰ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਤਰਨਤਾਰਨ, ਥਾਣਾ ਸਰਹਾਲੀ ਦੇ ਐੱਸ.ਐੱਚ.ਓ. ਉਕਤ ਐੱਸ.ਐੱਚ.ਓ. ਨੂੰ 12 ਅਗਸਤ 1972 ਨੂੰ ਸੂਚਨਾ ਮਿਲੀ ਕਿ ਪਿੰਡ ਘੜਕਾ ਵਿਖੇ ਪਿਆਰਾ ਸਿੰਘ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਸ਼ਰਾਬ ਕੱਢਣ ਦਾ ਧੰਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਛਾਪੇਮਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਪਿਆਰਾ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਰੰਗੇ ਹੱਥੀਂ ਕਾਬੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸ਼ਰਾਬ ਕੱਢਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਗੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਹੋਰ ਸਮਾਨ ਸਮੇਤ ਚਾਲੀ ਕਿਲੋ ਲਾਹਣ ਵੀ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਮੈਮੋ ਦਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨੋਟ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਕਤ ਐੱਸ.ਐੱਚ.ਓ. ਸਰਹਾਲੀ ਨੇ ਮਾਮਲਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ 1 ਕਲਾਸ, ਤਰਨਤਾਰਨ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ। ਕਾਬਿਲੇਗੌਰ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਸੀ

ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 190(1)(bj) ਦੇ ਤਹਿਤ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੇ ਮੁਢਲੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਪੰਜਾਬ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ, 1914 ਦੀ ਧਾਰਾ 61(1) ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ ਆਇਦ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਬੰਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਧਾਰਾ 342 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ

State of Punjab v. Piara Singh (D. B. Lai, J.)

ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਲਈ ਕਿ ਐਸਐਚਓ ਸਰਹਾਲੀ ਕੋਲ ਰਿਕਵਰੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਉਸ ਖਾਸ ਸਥਾਨ ਲਈ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦਾ ਕੋਈ ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਸ਼ਰਾਬ ਕੱਢੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਇੱਕ ਗਵਾਹ ਨੇ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਖਾਸ ਥਾਂ ਜਿੱਥੋਂ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਉਹ ਬਿਆਸ ਦਰਿਆ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਕਤ ਇਲਾਕਾ ਥਾਣਾ ਸਰਹਾਲੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 156(1) ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਥਾਣੇ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਇਸ ਜ਼ਰਮ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦਾ ਉਸ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿੱਥੋਂ ਰਿਕਵਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਾਂ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਦਵਾਨ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੋਈ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਬਰੀ ਕਰਨ - ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰਾਜ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

(2) ਸਿੱਖਿਅਤ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 156 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਭਾਗ ਨੂੰ ਲਾਭਦਾਇਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ: -

(1) “ ਪੁਲਿਸ-ਸਟੇਟਬਨ ਦਾ ਇੰਚਾਰਜ ਕੋਈ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਗਨੀਜ਼ੇਬਲ ਕੇਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ ਉੱਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। XV ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸਥਾਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ.

(2) ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪੁਲਿਸ-ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਕੇਸ ਉਹ ਸੀ ਜਿਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(3) ਧਾਰਾ 190 ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੋਈ ਵੀ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ' ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਜਿਹੀ ਜਾਂਚ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿਓ।”

(4) ਰਾਜ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 156 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਉਪਾਅ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵੱਲੋਂ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਂਚ ਸੀ

ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਰਾਬ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ, ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਅਜਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। (1) ਪੜਤਾਲ ਕਰਨ ਲਈ। ^

(5) ਇਹ ਜ਼ਾਹਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਜ਼ਮ ਵੱਲੋਂ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪਹਿਲਾਂ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲਈ ਗਈ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣਾ ਮੁਢਲਾ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਇਸਤਰਾਜ਼ਾ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 342 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣਾ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ। ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਸਨੇ ਜਾਂਚ ਦੇ ਵਾਇਰਸ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾਏ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਧਾਰਾ 156 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਮੁਕੱਦਮੇ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ [ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ] ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇਗੀ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਐਚ.ਐਨ. ਰਿਸ਼ਬੁਡ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਦਿੱਲੀ ਰਾਜ (1) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਅੰਜ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਵਾਲ ਲਈ ਬਹੁਤ ਢੁਕਵਾਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਦਾ ਗਿਆਨ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਜਾਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸਿੱਧਾ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ, ਇੱਕ ਪੁਲਿਸ ਰਿਪੋਰਟ

ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਤਫ਼ਤੀਸ਼ ਦੇ ਨਤੀਜੇ S. 190, ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪੀਸੀ ਵਿੱਚ ਸਮੱਗਰੀ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵੈਧ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪੁਲਿਸ ਰਿਪੋਰਟ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸੰਜੀਦਗੀ ਲੈਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 190, ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪੀਸੀ "ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ" ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ। ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਉਸੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਮੂਹ ਦੇ ਦੂਜੇ ਭਾਗਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 193 ਅਤੇ 195 ਤੋਂ 199 ਦੇ ਨਾਲ ਬਿਲਕੁਲ ਉਲਟ ਹੈ। ਇਹ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਭਾਗ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਰੋਕਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਐਸ. 190 ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਇੱਕ ਅਰਥ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 190(1) ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (ਏ), (ਬੀ) ਅਤੇ (ਸੀ) ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਹਨ, ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਅਯੋਗ ਪੁਲਿਸ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣਾ ਮਨਾਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇੱਕ nullity ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਅਵੈਧ ਰਿਪੋਰਟ ਅਜੇ ਵੀ ਐਸ. 190(1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਜਾਂ (ਬੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਨੋਟਿਸ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ।

(ਸਟੇਅਰ. 1955 SC 196?)

ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵੱਲ S. 537, ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪੀ.ਸੀ. ਜੇ, ਇਸ ਲਈ, ਜਾਂਚ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇੱਕ ਲਾਜ਼ਮੀ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਪੁਲਿਸ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਨਿਆਂ ਦਾ ਗਰਭਪਾਤ ਹੋਇਆ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿ ਜਾਂਚ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ

State of Punjab v. Piara Singh (D. B. Lai, J.)

ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਪਟਾਰਾ ਹੈ। ”

(6) ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵੈਧ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪੁਲਿਸ ਰਿਪੋਰਟ ਧਾਰਾ 190 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਤਫ਼ਤੀਸ਼ ਵਿੱਚ ਪਾਈ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨੁਕਸ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਅਤੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਪਿਆ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਪੁਖੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ, (2) ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 156 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਡਿਸਚਾਰਜ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਠੀਕ ਹੈ। ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕੁਮਾਰ, (3) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪੂਰੀ ਬੈਂਚ ਨੇ ਧਾਰਾ 156 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੀ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ (1*) ਹਨ ਜਦੋਂ ਇਕ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਇਕ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 156(1) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਖੇਤਰੀ ਸੀਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਇੱਕ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ (2) ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਇੱਕ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਇੰਚਾਰਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਤੋਂ ਹੇਠਲੇ ਦਰਜੇ ਦੇ ਇੱਕ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ. ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 156(2) ਵਿੱਚ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੇ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 156(1) ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਤਰਾਜ਼ ਧਾਰਾ 156(1) ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ 156 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਕਤ ਇਤਰਾਜ਼ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਰਾਬ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਜਾਂਚ ਬਾਰੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 156 (1) ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਧਾਰਾ 156 (2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਠੀਕ ਸੀ।

(7) ਸਿੱਖਿਅਤ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਸ਼ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਤੈਅ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਸਨ ਪਰ ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੁਕਮ ਧਾਰਾ 258 ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 251-ਏ ਅਧੀਨ ਹੁਕਮ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਆ

(2) ਏਆਈਆਰ 1963 ਰਾਜਸਥਾਨ 48.

(3D Cr. A No. 25-D of 1953 ਦਾ ਫੈਸਲਾ 3 ਮਈ, 1954 ਨੂੰ ਹੋਇਆ।

ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਮੈਰਿਟ 'ਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ। ਧਾਰਾ 258 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਉਹ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਤਾਂ ਹੀ ਬਰੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨਾ ਪਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਖੋਜ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸਿੱਖਿਅਤ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਧਾਰਾ 251-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਪਰ ਉਹ ਸਿਰਫ ਤਾਂ ਹੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੇਕਰ ਦੋਸ਼ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।

(7) ਜੇਕਰ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਆਪਣਾ ਪੱਖ ਰੱਖ ਲਿਆ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਬੇਨਿਯਮੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਉਸ ਬੇਨਿਯਮੀ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰ ਦਿੰਦੇ। ਇਹ ਉਸ ਨੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਉਸ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਕੇ ਮੌਕਾ ਸੰਭਾਲ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੇ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਥਾਣਾ ਸਰਹਾਲੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਦਰਖਾਸਤ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਜੋ ਵੀ ਨੁਕਸ

ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਸੀ, ਉਹ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 156 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਠੀਕ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਕੇਸ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇ। ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਇਸ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਪਰੋਕਤ ਸਾਡੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰੇਗਾ।

ਡੀ.ਐਸ. ਤਿਵਾਤੀਆ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਕੇ.ਟੀ.ਐਸ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ— ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਪ੍ਰਭਾਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ

ਫੁਲ ਬੈਂਚ

ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਡੀ.ਐਸ. ਤਿਵਾਤੀਆ, ਬੀ.ਐਸ. ਵਿਲੋਂ ਅਤੇ ਗੁਰਨਾਮ ਸਿੰਘ, ਜੇ.

ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ, - ਬਿਨੈਕਾਰ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਮਹਿਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

ਅਪਰਾਧਿਕ ਗਲਤੀ. 1977 ਦਾ ਨੰਬਰ 4766-ਐਮ

12 ਅਪ੍ਰੈਲ 1978

ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ (1974 ਦਾ 2)— ਧਾਰਾ 2(ਐੱਚ) ਅਤੇ (ਆਰ), 91, 161, 167(2) ਪਰਿਵਰਤਨ, 173, 190(1) (ਬੀ) ਅਤੇ 309—ਧਾਰਾ 173(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਰਿਪੋਰਟ) ਮਾਹਿਰਾਂ ਦੀ ਰੀ-ਪੋਰਟ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੇਠਾਂ ਦੇ ਸਠੇ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ -ਜਾਂਚ ਕਦੋਂ ਮੁਕੰਮਲ ਮੰਨੀ ਜਾਵੇ-ਅਜਿਹੀ ਰਿਪੋਰਟ-ਕੀ ਧਾਰਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ 'ਪੁਲਿਸ ਰਿਪੋਰਟ'